

РЕШЕНИЕ

№ 5264

гр. София, 30.07.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16
състав,** в публично заседание на 04.06.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **6876** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 16779 от 18.06.2013 г., подадена В. КО Е., [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу мълчаливо потвърдено от директора на ТД на НАП - С. постановление за налагане на обезпечителни мерки (П.), на основание чл. 195, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 202 от ДОПК с изх. № 53-00-1364/22.04.2014г., издадено от П. М. З., старши публичен изпълнител в дирекция Събиране, при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) – [населено място].

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалваното П. № 53-00-1364 от 22.04.2013г. Твърди се, че част от задълженията, описани в от т.1 до т.6 от поканата за доброволно плащане изх. № 24-17-360/24.04.2013г. са погасени по давност, освен това, последните са заличени съгласно Протокол с изх. № 24-17-360/24.04.2013г. на същия публичен изпълнител. Също така, според жалбоподателя, с Решение № 614/02.04.2013 г. на директора на дирекция ОДОП е отменен изцяло РА [ЕГН]/04.10.2012г., поради което съответната част от задълженията по ЗДДС (т. 186 от поканата за доброволно плащане) следва да бъдат заличени. Наведени са доводи, че в случая е приложим чл. 17, ал. 3 от ДОПК по отношение на всички претендирани задължения за лихви след 23.04.2012г. и същите не са дължими поради отмяната на постановление № 3056/02.20.2012г. с Решение № 4780/20.08.2012 г., Определение № 3824/28.04.2012г., Решение № 1564/07.03.2013г., Решение № 2758/24.04.2013г. на Административен съд София – град. Изразено е искане за отмяна на постановлението

за налагане на предварителни обезпечителни мерки и присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът – директора на ТД на НАП – С., чрез процесуалния си представител юрк. С., в съдебно заседание на 04.06.2014г. отправя искане при постановяването на съдебното решение да бъдат взети предвид обстоятелствата от датата на издаване на П. до настоящия момент.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за безспорно установено следното от фактическа и правна страна:

С Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки изх. № 53-06-3075/22.04.2013г. са отменени наложените предварителни обезпечителни мерки с постановления изх. № 3056/31.05.2012г. и изх. № 3056/11.09.2012г. отнасящи се до запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки на В. КО Е. в ТБ Е. Б. АД., ТБ И. А. Б. АД, ТБ Ю. И ЕФ Д. Б. АД, ТБ ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА АД, ТБ И. АД и запор върху движими вещи на стойност 141 810,00 лв..

В оспореното П. изх. № 53-00-1364 от 22.04.2013г. са изложени мотиви, че ще се затрудни събирането на установено и изискуемо публично вземане в размер на 69 658,01 лв., в това число главница в размер на 53 291,32 лв. и лихва към датата на издаването му в размер на 16 366,69 лв. С цел предотвратяване извършването на действия и сделки с имуществото на ревизираното лице са наложени обезпечителни мерки на основание чл. 195, ал. 1 и чл. 201 от ДОПК - запор върху собствени на В. и КО Е. машини описани в т. 1 от П. на обща стойност 141 810,00 /сто четиридесет и един осемстотин и десет лева/. По административната преписка не са налице данни, от които да се установи датата на връчване на П. изх. № 53-00-1364 от 22.04.2013 г. на дружеството - жалбоподател, както и данни за връчване на останалите налични по административната преписка книжа.

С Покана за доброволно изпълнение № 53-00-1364-1/22.04.2013г. на старши публичен изпълнител при ТД на НАП С. - град от В. КО Е. е поискано да заплати установените публични задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски представляващи главница в размер на 78 096,37 лв. и лихви в размер на 5 487,98 лв.

От В. КО Е. е подадено искане с вх. № 53001364/18.05.2013г. (л. 29 от делото) до ТД на НАП-С., с което част от обезпеченото вземане е заявено като недължимо.

С искане за неотложно плащане по чл. 229 от ДОПК, подадено от В. КО Е. до ТД на НАП – С. с вх. № 53001365 от 18.05.2013г. (л. 36 от делото) е поискано разрешение за погасяване на задължителни осигурителни вноски на дружеството съгласно Покана за доброволно плащане изх.53-00-1364-1/22.04.2013г. В отговор е издаден Отказ по искане за разрешение за неотложно плащане с изх. № 24-10-1084/21.05.2014 г. (л. 39 от делото).

С жалба вх. № 53-00-1364#6 от 22.05.2013г. (л. 3-9 от делото) срещу П. изх. № 53-00-1364 от 22.04.2013г. подадена до директора на ТД на НАП – С. е обжалвана наложената обезпечителна мярка на В. КО Е.. Срокът за произнасяне по жалбата съгласно чл. 197, ал. 1 е 14-дневен и е изтекъл на 05.06.2013г. Към момента на подаване на жалбата до Административен съд София град, с вх. № 16779 от 18.06.2013г., по описа на съда не е налице произнасяне от страна на директора на ТД на НАП-С..

В настоящото производство е прието заключение на съдебносчетоводна експертиза, неоспорено от страните. Извършена е проверка и анализ на писмените доказателства, представени по делото и тези, предоставени от страна на ТД на НАП – офис В., като

вещото лице е изследвало размера и основанията на публичните задължения на В. КО Е., отразени в базата данни на НАП.

При тези доказателства по делото, настоящият състав прави следните правни изводи: На 18.06.2013г., пред Административен съд – София град е подадена жалба от В. КО Е. срещу мълчаливо потвърдено от директора на ТД на НАП - С. П. изх. № 53-00-1364/22.04.2014г., издадено от П. М. З., старши публичен изпълнител в дирекция Събиране, при ТД на НАП – [населено място]. Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал.1 от ДОПК, в случаите на налагане на обезпечителни мерки по чл. 198 и чл. 121 от ДОПК директорът на компетентната териториална дирекция се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок от получаването на жалбата. Предвид разпоредбата на чл. 197, ал.2 от ДОПК, непроизнасянето на решаващия орган в сроковете по ал. 1 се смята за потвърждение на постановлението, което може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне.

В случая жалбата е подадена в рамките на срока, указан в разпоредбата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК и е допустима. Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

По силата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК, на оспорване пред административния съд подлежи решението на директора на ТД на НАП. Разпоредбата на чл. 197 от ДОПК не съдържа забрана за териториалния директор да се произнесе по подадената жалба след изтичане на срока по чл. 197, ал. 1 от ДОПК или след подаване на жалба до съда, но до момента такова решение не е постановено.

Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ДОПК, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, а съгласно ал. 2 от същата разпоредба, обезпечение се извършва когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Това са законовите основания, които са необходими, за да бъде законосъобразно наложена някоя от изброените в чл. 198, ал. 1 от ДОПК обезпечителни мерки. Съобразно разпределението на доказателствената тежест в процеса (чл. 170 от АПК), административния орган следва да докаже съществуването на фактическите основания и изпълнението на законовите изисквания при издаването на административните актове – в случая П. 53-00-1364 от 22.04.2013г. Обжалваната обезпечителна мярка е заповор върху движими вещи на В. КО Е. – 2 бр. собствени активи както следва: верижен багер “Н. З. 24“ на стойност 104 310,00 лв. и хидравличен чук за багер на стойност 37 500,00лв. Настоящият съдебен състав намира за недоказано наличието на фактическите предпоставки съгласно чл. 195, ал. 2 от ДОПК, довели до налагането на обезпечителна мярка – заповор върху движими вещи, собственост на В. КО Е.. Според нормата на чл. 196, ал. 1 от ДОПК постановлението се издава в писмена форма и следва да съдържа изложение на фактическите и правни основания за издаването му. В оспореното П., от страна на публичния изпълнител не са посочени обстоятелствата, които според него ще направят невъзможно или значително ще затруднят събирането на публичното задължение – чл. 195, ал. 2 от ДОПК. Законите основания са посочени в П. бланкетно, без да са налице събрани данни, които да обосновава извода за наличие на затруднение за събирането на публичните задължения.

За да се пристъпи към обезпечение на публичните задължения, на първо място същите следва да са установени и изискуеми – арг. от чл. 195, ал. 1 от ДОПК. В настоящия случай не се установи наличието на установени и изискуеми публични

задължения, поради обстоятелството, че РА [ЕГН]/04.10.2012г. е отменен с влязло в сила Решение № 614/02.04.2013 г. на директора на дирекция ОДОП - С. при ЦУ на НАП и административната преписка е върната за извършване на повторна ревизия. В отговор на въпрос 1.3 от приетото заключение на съдебносчетоводната експертиза (л. 437 от делото), вещото лице е констатирало незаличени суми по партидата на В. КО Е. в размер на 49 601,58 лв. на основание РА № [ЕГН]/04.10.2012г. Предвид обстоятелството, че същият е отменен с влязло в сила Решение № 614 от 02.04.2013г., посочените задължения не могат да се приемат за ликвидни и изискуеми, а лихвите върху тези задължения, отразени по индивидуалната партида на В. КО Е. са незаконосъобразно начислени.

Видно от заключението на приетата съдебносчетоводна експертиза, след извършена проверка относно дължимите и внесени от В. КО Е. суми по справки декларации, подавани по реда на ЗДДС, за периода от 01.01.2007г. до 31.12.2012г. е отчетен ДДС за внасяне в размер на 359 272,22лв., намален с ДДС, подлежащ на приспадане, в размер на 103 143,32лв. Задължението на дружеството е в размер на 256 128,90лв., а платените суми за ДДС са в размер на 256 128,88лв.

Дължимите суми по декларации обр.6 за периодите 01.01.2008г. – 31.12.2011г. и 01.01.2012г. – 28.02.2013г. са в размер на 145 338,54лв. След анализ на представените от жалбоподателя доказателства за извършени плащания на осигурителни задължения е установено, че платените суми по тези декларации за посочените периоди са в размер на 148 760,55лв.

Предвид така установеното, оспореното постановление за налагане на обезпечителни мерки по реда на чл. 195, ал.1 от ДОПК се явява незаконосъобразно, тъй като не е установено наличие на изискуеми публични вземания. Определение с РА № [ЕГН]/04.10.2012г. публични задължения са отменени с влязло в сила Решение № 614/02.04.2013 г. на директора на дирекция ОДОП - С. при ЦУ на НАП, а по отношение на приетите като изискуеми задължения по изброените в постановлението справки декларации по ЗДДС и декларации образец 6 е установено, че същите са заплатени.

С оглед изхода на спора и направеното искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, в полза на В. КО О. следва да се присъдят направените по делото разноски, представляващи внесен депозит за съдебносчетоводна експертиза, адвокатско възнаграждение и държавна такса в размер общо на 1 165,00 лв.

По изложените съображения, Административен съд София – град, Първо отделение, 16-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. КО О. Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № 53-00-1364/22.04.2014г., издадено от П. М. З., старши публичен изпълнител в дирекция Събиране, при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., мълчаливо потвърдено от директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С..

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на В. КО О., ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от А. Д. З. сума в размер на 1 165,00 (хиляда сто шестдесет и пет) лева, разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Съдия: